

خاطر ه‌بازی

خاطر ت عزیزه؛ بچه جوادیه

دیروز سالروز از دست‌دادن عمران صلاحی‌بود؛ شاعر و طنزپردازی که یکم اسفند ۱۳۲۵ در تهران به دنیا آمد. شعرهای او روان و سادماند؛ من بچه جوادیه‌ام/ من بچه امیریه/ مختاری/ گمرک/ فرقی نمی‌کند/ این رودهای خسته به میدان راه‌آهن/ می‌ریزند. مرداد امسال بود که انتشارات ناهید کتاب چاپ‌نشده مرحوم صلاحی با عنوان «خاری سرگشته در بیابان» که تصحیح و مقدمه صلاحی بر دیوان باباطاهر است را برای نخستین بار منتشر کرد. بهای این کتاب ۱۷۰۰۰ تومان است.

قرار نیست همه مثل مهران مدیری و رامبد جوان شوند

هم می‌خواهد. مواردی است که با هزینه زیاد ساخته شده‌اند اما اقبال از سوی مردم به دست نیآورده‌اند.

رویکرد آموزشی تلویزیون؟
ما در بخش آموزشی شبکه چهار، شبکه دانایی را داریم. برنامه‌های میزگردی و مناظره‌ای که در آن دو نفر از دو دیدگاه متفاوت می‌آیند و موضوعی را می‌شکافند و تحلیل عمقی می‌کنند، بهتر جواب می‌دهد. هر چقدر که این شبکه به سمت این جنس برنامه‌ها برود، موفق‌تر است اما نکته اینجاست که این مسأله را نباید فقط در شبکه چهار خلاصه کرد. این شبکه برای آدم‌های اهل علم است؛ اما آموزش فقط برای این افراد نیست؛ آموزش باید یک فرآیند در تمام شبکه‌ها باشد. باید برای آن برنامه‌ریزی کرد؛ مثلاً می‌بینیم که مردم اطلاعات حقوقی اولیه را ندارند و در جامعه کلاهبرداری می‌شود. نباید پرداختن به این مورد را فقط در شبکه چهار دید. وقتی این ماجرا به شبکه سه

بیاید و با آیت‌های ساده در حد ۱۰ دقیقه آموزش داده شود، باز خورد بهتری خواهد داشت.

پس شما معتقدید صداوسیما رویکرد آموزشی درستی هم نداشته است؟
من می‌گویم رویکرد آموزشی‌اش کامل نبوده است. **خب به مورد اصلی گفت‌وگو یعنی بررسی بخش برنامه‌سازی در تلویزیون بپردازیم. دکتر به نظر شما ما در این حوزه هم عقیم؟**

در تلویزیون‌های مهم دنیا به اندازه خبر، برنامه‌سازی هم به چشم می‌خورد. در برخی موارد حتی برنامه‌سازی‌ها بیشتر از خبر است. برنامه‌سازی چیزی بین خبر و سریال‌سازی است. ارتباط با مردم در قالب همین برنامه‌ها پیگیری می‌شود اما در تلویزیون ما اینطور نیست.

موفق نمی‌شوید. بخش اطلاع‌رسانی تلویزیون نیاز به تغییر دیدگاهی و حرفه‌ای دارد. باید به ژورنالیسم تحلیلی رو بیآورد؛ اگر این کار را نکنند، موفق نیست و همیشه عقب می‌ماند.

شما چه تغییراتی را پیشنهاد می‌دهید؟
از دکور تا لحن گفتار و نوشتار برنامه‌های خبری تلویزیون باید تغییر کند؛ دیگر به این شکل جواب نمی‌دهد. دنیای خبری امروز، دنیای «امروز صبح» و «امروز عصر» نیست باید واکنش‌ها و تحلیل‌ها را از ارایه داد. عمده سبک خبردهی تلویزیون متعلق به دهه ۶۰ است باید فضا را عوض کرد. وقتی روی عنصر «چیستی» متمرکز شوی، باخته‌ای؛ مگر که خبر تولیدی و اختصاصی باشد. تلویزیون باید در هر شب حداقل ۳ تا ۴ خبر تولیدی و اختصاصی داشته باشد؛ الان اصلاً چنین چیزی نیست. چطور می‌شود خبر تولیدی نداشت و ادعای «ملی‌بودن» کرد؟ وقتی خبر تولیدی نداری؛ یعنی منابع خبری گسترده‌ای نداری. در کار رسانه باید بنای اصلی را بر مخاطب بگذاری و بعد سیاست خود را هم در نظر بگیری. ترکیب این دو کار حرفه‌ای می‌سازد. با نگاه دولتی مجبورید که یک‌سویه نگاه کنید. در این حالت مخاطب شما را رها و رسانه دیگری را انتخاب می‌کند.

به جریان فیلم و سریال‌سازی در تلویزیون برسیم؛ عملکرد این بخش؟
در ۸۰ درصد از سریال‌ها و فیلم‌های تلویزیون از ابتدا بنا بر این است که قصه، ساخت و ترکیب ضعیف باشد و کسی نگاه نکند؛ انگار قرار است تنها آنتن پُر شود. برخی از فیلم‌ها و سریال‌های تلویزیون واقعاً آنتن پُرکن‌اند؛ هیچ قصه درستی ندارند که مخاطب بتواند با آن همراه شود. این بخش فقط به هزینه نیاز ندارد، نگاه حرفه‌ای و هنری

امیر هاتفی‌نیا | صداوسیما هر روز چیزی دارد که از آستین در بیاورد و ما را غافلگیر کند؛ این شاید تنها سیاستی باشد که توانسته به درستی انجام دهد. این رسانه در سال‌ها و دوره‌های مختلف با مدیریت سلیقه‌ای دست به برنامه‌سازی زده و فاتحه ارتباط دوسویه با مخاطب را خوانده است. استادان ارتباطات و رسانه همواره نسبت به عملکرد صداوسیما انتقاد داشته‌اند و سعی کرده‌اند که با آسیب‌شناسی فعالیت‌های تلویزیون، قاب تصویری درست‌تر و زیباتری ساخته شود اما معمولاً چیزی که این در میان پیدانشده «گوش شنوا» است. ما در ادامه با دکتر مجید رضاییان، پژوهشگر ژورنالیسم و استاد دانشگاه همراه شده‌ایم و از او درباره عملکرد تلویزیون پرسیده‌ایم. رضاییان می‌گوید بزرگترین چیزی که می‌توانند تلویزیون را نجات دهد «خبر» و «برنامه‌سازی» است.

عملکرد تلویزیون را چطور می‌بینید؛ آیا توانسته مخاطب‌های لازم را داشته باشد؟

این سوال را باید به چهار قسمت تقسیم و هر کدام از موارد را جدا بررسی کرد: بخش خبری و اطلاع‌رسانی، بخش برنامه‌سازی، جریان فیلم و سریال‌سازی و رویکرد آموزشی تلویزیون.

اگر موافقت، نگاه کوتاهی به هر کدام از موارد بیندازیم و در پایان روی بخش برنامه‌سازی تلویزیون متمرکز شویم.

اولین نکته در ارزیابی‌های خبری تلویزیون این است که دو اصل را باید رعایت کند: اول اینکه دولتی نیندیشد و نگاه مخاطب‌محورش را بیشتر کند و دوم هم اینکه تلویزیون باید مثل همه جای دنیا سراغ چگونگی و چرایی برود. خیلی چیزها هست که مردم می‌دانند و دیگر انتظار ندارند که دو ساعت بعد همان خبری را که در شبکه‌های اجتماعی خوانده‌اند، از تلویزیون بشنوند. **طی این سال‌ها سبک خبرنویسی در تلویزیون تغییری داشته است؟**

من معتقدم که آنها بسیار عقب هستند؛ باید سراغ عناصر پیگیری خبر رفت. اگر شما تعقیب خبری نکنید،

”

۱۵ جمله کوتاه از گفت‌وگو

- نباید از چهره‌سازی در تلویزیون بترسیم
- برخی از فیلم‌ها و سریال‌های تلویزیون آنتن پُرکن‌اند
- قرار نیست همه مثل مهران مدیری و رامبد جوان شوند؛ کار در تلویزیون پیچیده‌است
- از دکور تا لحن گفتار و نوشتار برنامه‌های خبری تلویزیون باید تغییر کند
- عمده سبک خبردهی تلویزیون متعلق به دهه ۶۰ است؛ باید فضا را عوض کرد
- چطور می‌شود خبر تولیدی نداشت و ادعای «ملی‌بودن» کرد؟
- با نگاه دولتی مجبورید که یک‌سویه نگاه کنید. در این حالت مخاطب شما را رها و رسانه دیگری را انتخاب می‌کند
- مجری‌محوری به تنهایی ملال‌آور است
- دیگر یک گلدان و یک میز و یک مجری جواب نمی‌دهد
- اینکه صرفاً مسابقه راه‌بیندازیم و ستاره‌بیاوریم، کافی نیست
- من با حضور ستاره‌ها در تلویزیون موافقم اما این کار به تنهایی جواب نمی‌دهد
- دلیل نمی‌شود هر کس که در سینما موفق بود، در تلویزیون هم موفق شود
- به نظر من مجری‌گری از بازیگری سینما هم سخت‌تر است
- مدل برنامه‌سازی تلویزیون آن را زمین زده و مخاطب را فراری داده است
- اگر زمانی همپای صنعتی شدن لایف‌استایل ما عوض شد و فست‌فود آمد، حالا هم فست‌وب آمده و همه چیز کوتاه شده است

“

پنجشنبه ۱۳ مهر ۱۳۹۷ | سال ششم | شماره ۱۵۱۴
www.shahrvand-newspaper.ir

پرده

باکس آفیس خارج از آمریکا؛

«راهبه»؛ پر فروش‌ترین فیلم

در میان فیلم‌هایی که در سطح جهان اکران می‌شوند، فیلم سینمایی «راهبه» پیش‌تاز بوده و پس از آن «جانی انگلیش دوباره حمله می‌کند» و «پاکوتاه» قرار دارند. فیلم ترسناک و فراطبیعی «راهبه» همچنان به سلطه خود بر سینماهای خارج از ایالات متحده آمریکا ادامه می‌دهد. بنا بر گزارش‌ها، اگر این حجم فروش پابرجا بماند، این تریلر برادران وارنر برای چهارمین هفته پیاپی در جایگاه نخست باکس آفیس بین‌الملل قرار می‌گیرد. به گزارش سینماپرس به نقل از ورایتی، «راهبه» این آخر هفته بیش از ۱۶ میلیون دلار در ۸۰ کشور دنیا فروش داشته است که مجموع فروش خارج از آمریکای آن را به ۲۲۱ میلیون دلار رساند. این فیلم هم‌اکنون با مجموع فروش جهانی ۳۳۰ میلیون دلاری خود پرفروش‌ترین فیلم از مجموعه فیلم‌های ترسناک «Conjuring»-تسخیر» است.

«راهبه» که پنجمین قسمت از مجموعه تسخیر به حساب می‌آید، این هفته بهترین عملکرد را با ۲.۳ میلیون دلار فروش در ۳۶۷ سالن سینمای فرانسه داشته و بعد از آن با ۱.۷ میلیون دلار در ۱۷۹۵ سالن در روسیه و ۱.۴ میلیون دلار در ۴۲۹ سینمای ایتالیا بالاترین آمار فروش را داشته است. در جایگاه دوم «جانی انگلیش دوباره حمله می‌کند» از کمپانی یونیور سال قرار دارد که جدیدترین فیلم از سری جانی انگلیش- یا به آن چه در ایران معروف شده «مستر بین پلیس می‌شود»- است. این کمدی جاسوسی با بازی روان آتکینسون با ۲.۳ میلیون دلار فروش، بهترین عملکرد را در اندونزی داشته است و پس از آن فنلاند با ۶۰۰ هزار، هندوستان با ۵۰۰ هزار و نروژ با ۴۰۰ هزار دلار بالاترین فروش را داشته‌اند. تاکنون مجموع فروش بین‌المللی «جانی انگلیش دوباره حمله می‌کند» به بیش از ۴ میلیون دلار رسیده است. این فیلم ۱۲۶ اکتبر (۴ آبان) در ایالات متحده آمریکا روی پرده می‌رود.

جایگاه سوم باکس آفیس بین‌الملل باز هم متعلق به فیلم خانواده پسند برادران وارنر یعنی «پاکوتاه» است. این انیمیشن در ۴۹ کشور دنیا حدود ۱۴ میلیون دلار فروش داشته است. «پاکوتاه» با صدای پیشگی ستاره‌هایی چون چینگ‌تیتوم، جیمز کورتن و لبرون جیمز نخستین آخر هفته خود در آمریکا را با ۲۳ میلیون دلار فروش به پایان می‌رساند. در ادامه «شگفت‌انگیزان ۲» از استودیو پیکسار دیزنی است که این هفته در ۲۱ بازار بین‌المللی فروش خود را به نزدیکی ۱۲ میلیون دلار رساند. این انیمیشن ابرقهرمانی ۱۶ هفته پیش اکران خود را آغاز کرد و تاکنون در مجموع فروش خیره‌کننده ۱.۲ میلیارد را در اختیار خود دارد. «شگفت‌انگیزان ۲» هم‌اکنون پرفروش‌ترین انیمیشن تاریخ سینما بعد از «منجمد» (۲۰۱۳) دیزنی است.

در نهایت برای جمع‌بندی این لیست ۵ تایی، فیلم فانزنی «خانه یک ساعت در دیوارهایش» با بازی جک بلک و کیت بلاتشت قرار دارد که این آخر هفته عملکردی ۹.۴ میلیون دلاری داشت تا مجموع فروش بین‌المللی خود را به ۲۱ میلیون دلار برساند. در میان فیلم‌های تازه اکران شده «مدرسه شبانه» یونیور سال در هفته اول عرضه ۵.۵ میلیون دلار فروش در ۱۹ کشور داشته است. این کمدی در باکس آفیس آمریکا نیز ۲۸ میلیون دلار فروش داشت که مجموع آمار خود را به ۳۳.۵ میلیون دلار برساند. شرعی امیدوارکننده برای فیلمی که بودجه ساخت آن تنها ۲۹ میلیون دلار بوده است.

چرا؟
برنامه‌های صداوسیما مجری‌محور است؛ اما باید دانست که مجری‌محوری به تنهایی امری ملال‌آور است. البته برخی استثناها مثل «حالا خورشید» هست. شما در این برنامه مجری را به اندازه می‌بینید. «حالا خورشید» گزارش دارد، مجری‌های فرعی دارد، مردم هم دارد. مجری‌محوربودن این نیست که از ۹۰ دقیقه برنامه، شما ۸۹ دقیقه‌اش را مجری ببینید؛ آیت‌ها باید کوتاه و متنوع باشد. برنامه‌های صداوسیما باید مثل برنامه‌های تلویزیونی حرفه‌ای دنیا متناسب با ذائقه مردم کوتاه ارایه شود. اگر زمانی همپای صنعتی شدن لایف‌استایل ما عوض شد و فست‌فود آمد، حالا هم فست‌وب آمده و همه چیز کوتاه شده است. در تلویزیون اما برنامه‌ها و آیت‌ها زیاد و بلند است؛ تلویزیون ایران هنوز این کار را نکرده و همراه با مخاطب پیش نرفته است. در صورتی که تلویزیون‌های دنیا این کار را انجام داده‌اند. اندک برنامه‌های موفق تلویزیون متوجه فست‌بودن پیام شده‌اند. وقتی برنامه‌سازان به این موضوع توجه می‌کنند، جواب هم می‌گیرند؛ دیگر یک گلدان و یک میز و یک مجری جواب نمی‌دهد.

در این میان چه چیزی می‌تواند تلویزیون را نجات دهد؟

به نظر من بزرگ‌ترین چیزی که می‌تواند تلویزیون را نجات دهد و باعث آشنی مخاطب با آن شود، «خبر» و با فاصله کمی «برنامه‌سازی» است؛ این دو بخش باید در تلویزیون منقلب شوند. در جریان فیلم و سریال‌سازی، مشکلات عمقی‌تر از این حرف‌ها است. این مسائل ربطی هم به اقتصاد تلویزیون ندارد؛ به مهارت‌های فنی و ارتباطی مربوط می‌شود. وقتی در تلویزیون فردی چهره می‌شود، می‌توانیم از او استفاده کنیم. این در همه جای دنیا مرسوم است. ما نباید از چهره‌سازی بترسیم.

چه نظری درباره فعالیت صداوسیما در حوزه سرگرمی دارید؟

در این حوزه غفلت شده و تلویزیون به یک رسانه عبوس تبدیل شده است.

با حضور ستاره‌ها در تلویزیون موافقت؟
اینکه صرفاً مسابقه راه‌بیندازیم و ستاره‌بیاوریم، کافی نیست. من با حضور ستاره‌ها در تلویزیون موافقم، اما این کار به تنهایی جواب نمی‌دهد؛ این فقط قطعه‌ای از یک پازل است. قرار نیست همه مثل مهران مدیری و رامبد جوان شوند. کار در تلویزیون پیچیده است. دلیل نمی‌شود هر کس که در سینما موفق بود، در تلویزیون هم موفق شود. به نظر من مجری‌گری از بازیگری سینما هم سخت‌تر است. برنامه‌های حوزه سرگرمی باید خلاقانه و مبتکرانه باشد. چگونگی حضور ستاره‌ها در تلویزیون مهم است.

شما چه برنامه‌هایی را در تلویزیون دنبال می‌کنید؟
من شبکه چهار را دنبال می‌کنم؛ مثلاً برنامه آقای دینانی را. صبح‌ها هم اگر زمان اجازه بدهد «حالا خورشید» را می‌بینم. برخی از برنامه‌های «خندوانه» را هم نگاه می‌کردم. در برنامه‌سازی هر چه رئال‌تر باشید، واقعی‌تر هستید. مردم دوست دارند که موضوعات را از نزدیک ببینند. مدل برنامه‌سازی تلویزیون آن را زمین‌زده و مخاطب را فراری داده است.

